

وقتی آخرین صفحه با خون نوشته شد

اندوه ما، اندوه کتابی است که جلدش زرین است اما صفحه آخرش با خون نوشته شده و خواندن ادامه‌اش، تنها با تکیه بر حافظه‌ی قلب ممکن است.

اندوه ما، اندوه کتابی است که جلدش زرین است اما صفحه آخرش با خون نوشته شده و خواندن ادامه‌اش، تنها با تکیه بر حافظه‌ی قلب ممکن است.

خبرگزاری مهر، گروه استان‌ها- لایلا محمدپور: آن شنبه‌ای که آسمان بصیرت ما بارانی شد، رهبرمان را از دست دادیم اما چراغی پرفروغ برای همیشه فروزان ماند. کتابخانه ما، همچنان پر است از زمزمه‌های خاموش دانش، اما قلبش با یاد شما می‌تپد؛ تپشی که هرگز از خواندن قصه‌ی اینار خسته نمی‌شود.

ما خالصانه نگرهبان کلماتیم، کلماتی که شما با خونتان به آن‌ها معنا بخشیدید، می‌دانیم که در پس هر اسطوره‌ای که در صفحات می‌یابیم، سایه‌ای از عزم شما را می‌بینیم.

شهید عزیزمان، شما نه تنها تاریخ را خواندید، بلکه خالق فصل‌های جدیدی شدید که هیچ نویسنده‌ای یارای وصف کاملش نیست.

ما می‌مانیم و امانت دار دانشی که چراغ راه نسل‌هایی است که باید این قصه را به کمال برسانند.

ای شهید کتاب خوان تاریخ ساز! این عهد ماست در این خلوتگاه نورانی: تا زمانی که آخرین برگه کتابی در این سرزمین باقی است، یاد شما نه تنها زنده خواهد ماند، بلکه هر کلمه‌ای که خوانده می‌شود، شهادت دیگری بر پایداری راه شما خواهد بود.

حسرت ما، نه فقط فقدان یک فرمانده، بلکه فقدان آن مرجع بی‌بدیلی است که می‌توانست سخت‌ترین مباحث را در قالبی ساده و نافذ، به زبان نسل ما ترجمه کند.

شما را، ای شهید والامقام، نه تنها در مقام یک رهبر، بلکه در جایگاه یک اندیشمند و یک قلم به دست که سرانجام قلم را با شمشیر جهاد پیوند زد، به یاد می‌آوریم. هرگاه کتابی درباره فلسفه، سیاست یا عرفان برمی‌دارم، سایه سار نگاه نافذ شما را حس می‌کنم؛ نگاهی که همیشه فراتر از کلمات روی کاغذ را می‌دید و به دنبال حکمت پشت آن‌ها بود.

هرگاه کتابی درباره ایستادگی و فداکاری به دست می‌گیرم، انگار می‌خواهم صدایتان را بشنوم که می‌فرمود: «جهاد، ادامه دار است.» اما ای کاش می‌شد یک بار دیگر از شما پرسید، چگونه می‌توان در غیاب مفسر اصلی این مکتب، راه را گم نکرد؟

اندوه ما، اندوه کتابی است که جلدش زرین است اما صفحه آخرش با خون نوشته شده و خواندن ادامه‌اش، تنها با تکیه بر حافظه‌ی قلب ممکن است.

اینجا، در این سکوت اجباری، عهد می‌بندیم که هر واژه را با دقت بیشتری بررسی کنیم، چرا که اکنون هر کلمه‌ای که منتشر می‌شود، باید ادای دینی باشد به دانایی و شجاعتی که شما با جانتان خریدید.

ای امام شهید، داستان شما هیچ‌گاه به پایان نخواهد رسید، بلکه هر روز با نوری محزون‌تر، بر پیشانی هر کتابی می‌درخشد...

فعال فرهنگی*